

# Finansklagenemnda Skade

## Avgjørelse FinKN 2023-678

19.9.2023

### Jernbanepersonalets Forsikring Gjensidig

#### Motorvogn

Erstatningsoppgjør etter bilskade – foretakets ansvar for mangelfull utbedring – verditap – leiebil.

Sikredes bil ble skadet i sammenstøt med en annen bil. Foretaket erkjente ansvar for skaden under kaskoforsikringen og valgte reparasjon som oppgjørsform. Reparasjon av bilen ble gjennomført, men sikrede var ikke fornøyd med arbeidet som var gjort. Sikrede mente at skadene ikke var tilstrekkelig utbedret, og at han hadde lidt et verditap som følge av den mangelfulle utbedringen. Han anførte at foretaket måtte overta bilen og utbetale erstatning for den. Subsidiært anførte sikrede at foretaket måtte dekke tilleggsreparasjonene, samt leiebil for hele reparasjonsperioden. Sikrede krevde også kompensasjon for verditap i tillegg til forsinkelsesrenter. Foretaket avviste ytterligere ansvar og anførte at skadene var tilstrekkelig utbedret, og at eventuelle feil ved utbedringen måtte tas opp med verkstedet som hadde reparert bilen. Nemnda kom til at sikrede ikke hadde krav på ytterligere erstatning.

---

#### Saksfremstilling

Saken gjelder erstatningsoppgjør etter skade på bil.

Sikredes forsikring har følgende oppgjørsregler:

##### **5 SKADEOPPGJØR**

...

Forsikringsavtalelovens § 6-1 er fraveket. I stedet gjelder bestemmelsene nedenfor.

##### **5.1 OPPGJØRSMÅTER**

Vi kan avgjøre om skaden skal erstattes ved:

- Kontantoppgjør

Kontanterstatning utbetales på grunnlag av takst, men erstatning for arbeidskostnadene begrenses til 50 %. Merverdiavgift og andre avgifter erstattes kun når dette er betalt.

- Reparasjon

Kan skaden repareres, erstattes reparasjonskostnadene. Hvis reparasjon av de enkelte deler etter vår vurdering vil være teknisk eller økonomisk uforsvarlig, skiftes de ut med likeverdige deler.

- Gjenanskaffelse

Vi fremskaffer tilsvarende, eller i det vesentlige tilsvarende, den skadde tingen.

Ved reparasjon eller gjenanskaffelse, kan vi bestemme hvilken reparatør eller leverandør som skal benyttes. Vi kan forlange at kvittering for gjenkjøp fremlegges før erstatning utbetales.

Sikrede kjøpte en bruktbil 7.3.22 for kr 350 000. Den 10.9.22 ble sikrede påkjørt av en annen bil bakfra, slik at bilen ble skadet. Skadevolder vedtok forelegg for overtredelse etter vegtrafikkloven § 3.

Skaden ble meldt til kaskoforetaket. Foretaket informerte sikrede om forsikringens dekningsområde, samt at forsikringen dekket utgifter til leiebil i normal reparasjonstid, maksimalt 30 dager.

Kjøretøyet ble fraktet til bilverksted A. Verkstedet hadde ikke kapasitet til å reparere kjøretøyet og ble derfor flyttet til bilverksted B. Dette ble gjort den 25-26.9.22.

Verksted B mente det ville koste kr 233 892 å reparere kjøretøyet. Taksten forelå 7.10.22 og ble sendt til foretakets takstmann C.

Foretaket kom på bakgrunn av tilbakemeldingene fra B til at bilens verdi oversteg reparasjonskostnadene og besluttet derfor å reparere kjøretøyet.

Sikrede kontaktet foretaket 14.10.22 og forklarte at han hadde vært helt klar på at han ønsket kjøretøyet kondemnert. Sikrede krevde videre dekket et verditap på over kr 100 000.

Foretaket svarte 29.10.22 at dersom skaden kunne repareres, ville foretaket erstatte reparasjonskostnadene. Foretaket skrev videre at B kontaktet foretaket med tilbud om reparasjon allerede den 28.9.22. Reparasjonskostnadene var lavere enn kjøretøyets verdi.

Sikrede klaget på foretakets skadeoppgjør den 30.10.22 og 1.11.22. I klagen anførte sikrede at foretaket ikke hadde oppfylt sine plikter etter skadeserstatningsloven. Foretaket fastholdt 10.11.22 at det hadde foretatt oppgjøret i tråd med avtalen.

Sikrede mente at kjøretøyet ikke var tilstrekkelig utbedret. Han kontaktet foretaket og verkstedet. I e-post av 3.12.22 skrev sikrede at han ikke ville hente ut bilen fra verkstedet. Begrunnelsen var at foretaket ikke hadde innfridd sin forpliktelse etter forsikringsavtalen. Han ville avvente å hente ut bilen frem til forsikringsvilkårene var innfridd.

Foretaket bestred dette og henviste sikrede til å reklamere overfor verkstedet. Sikrede ønsket derfor en vurdering av en tredjepart på om kjøretøyet var tilstrekkelig utbedret. Foretaket bekreftet at det ville kontakte NAF for etterkontroll av reparasjonen. NAF kunne likevel ikke foreta en slik kontroll, da de ifølge foretaket ikke lenger tilbydde slik tjeneste.

Sikrede tok derfor kontakt med bilverksted D for en ny vurdering. Kjøretøyet ble besiktiget 27.2.23, og verkstedet kom til at kjøretøyet kunne repareres til kr 83 431. I senere dialog mellom foretaket og D skrev verkstedet følgende:

Taksten ble utarbeidet som et pristilbud på hva det ville komme på å reparere skadene som ble beskrevet av bileier. Punktene som er nevnt i takst er lagt inn på bakgrunn av bileiers forklaring og ikke "taksert" som en vanlig skadesak. Det er ikke gjort noe kontroll på om det faktisk foreligger skader på komponenter i for eksempel forstilling osv. Det er heller ikke spekulert noe i skadeårsak eller skade sammenheng på punktene som er gitt pris på å reparere/skifte.

Dette er rett og slett et tilbud på å skifte/reparere de punktene Bileier ønsket reparert/Skiftet.

På bakgrunn av svaret over kom foretaket til at det ikke var grunnlag for å dekke kostnadene fremsatt i tilbudet fra D. Foretaket mente det ikke var årsakssammenheng mellom påkjørselen den 10.9.22 og punktene i taksten fra D.

**Sikrede** krever ytterligere erstatning etter skade på bilen. Etter skl. § 4-1 har skadelidte krav på full erstatning for det tap han har lidd. Full erstatning vil normalt tilsvare gjenanskaffelsesverdien. Sikrede krever at foretaket innløser bilen og utbetaler kr 350 000, samt påløpte forsinkelsesrenter. Foretaket overdrar da bilen etter nærmere avtale, og saken avsluttes i minnelighet. Subsidiært fremmes det et dokumentert tilleggskrav for å få dekket tilleggsreparasjonene på kjøretøyet taksert til kr 83 431, samt leiebil for hele reparasjonsperioden. Sikrede krever også kompensasjon for verditap pålydende kr 105 000 i tillegg til forsinkelsesrenter.

Foretaket har ikke oppfylt sine plikter etter fal. § 1-5. Foretaket har ikke identifisert eventuelle egne interessekonflikter og opptrådt ærlig, redelig og profesjonelt, herunder har det ikke oppfylt fal. § 6-1 om erstatningsberegning. Foretaket har gjennom sin saksbehandling ikke oppfylt forsikringsavtale/forsikringsbevis, slik det fremkommer i fal. § 11-1. Etter fal. §§ 21-1 og 21-2 er det foretaket som har bevisbyrden og erstatningsansvaret i dette sakskomplekset.

Foretaket er ansvarlig for det økonomiske tapet som er forårsaket av at det ikke har oppfylt sine plikter etter fal. § 1-5 første ledd. Dette gjennom feilaktig saksbehandling, svært kritikkverdig og mangelfull taksering, manglende etterlevelse av lovet tredjepartskontroll, samt transport av kjøretøy fra skadestedet uten sikredes samtykke og igangsettelse av reparasjon, også dette uten samtykke.

**Forsikringsforetaket** avviser ytterligere ansvar. Foretaket har benyttet en frittstående konsulent som konkluderte med en differanse på ca. kr 100 000 mellom reparasjon og bilens verdi. Det ble derfor besluttet reparasjon. Eventuelt krav for verdiforringelse/fremtidig tap ved eventuelt salg faller utenfor kaskoforsikringen og må rettes mot ansvarlig skadevolder. Dersom sikrede mener at reparasjonen ikke er tilfredsstillende utført, er det en reklamasjonssak som han må ta opp med det aktuelle verkstedet iht. bestemmelsene i håndverkertjenesteloven.

#### **Finansklagenemnda Skades begrunnelse**

Spørsmålet er om foretakets erstatningsoppgjør er korrekt.

Foretaket har dekket skaden under sikredes kaskoforsikring. Oppgjøret bestemmes da av forsikringsavtalen, som fraviker fal. § 6-1 som sikrede henviser til. Sikrede viser også til skl. § 4-1 som grunnlag for krav om full erstatning, men denne bestemmelsen gjelder erstatningsoppgjøret mellom skadevolder og skadelidte, og er ikke relevant når skaden kreves dekket under sikredes egen kaskoforsikring. Hvis sikrede mener han har lidd tap utover det som dekkes av kaskoforsikringen, må dette kreves under motpartens trafikkforsikring, jf. også FinKN 2022-980.

Utgangspunktet etter forsikringsvilkårene er at foretaket kan velge om skaden skal erstattes ved kontantoppgjør, reparasjon eller gjenanskaffelse. Foretaket står fritt i sitt valg av oppgjørsform.

I denne saken valgte foretaket reparasjon som oppgjørsform. Det betyr at sikrede ikke har krav på innløsning av kjøretøyet og utbetaling av kontantoppgjør.

Nemnda forstår saken slik at verkstedet kontaktet foretaket med tilbud på reparasjon den 28.9.22. Det er ikke et krav etter vilkårene at det foreligger en takstrapport for at foretaket skal kunne velge en slik oppgjørsform. Foretaket kan etter vilkårene også beslutte hvilket verksted som skal utføre reparasjonen. Sikrede har derfor ikke rett på å styre prosessen.

Det er ikke dokumentert at det er inngått avtale om kondemnasjon, eller at sikrede ikke aksepterte reparasjon. Nemnda peker imidlertid på at foretaket burde sikret bekreftelse fra sikrede på at han godtok reparasjon på det aktuelle verkstedet for å unngå tvist om dette i etterkant.

Sikrede anfører at reparasjonen ikke er tilstrekkelig til å sette bilen tilbake i vesentlig samme stand som før skaden, jf. vilkårenes pkt. 4.4. Det følger av fal. § 21-1 at foretaket har bevisbyrden for at det har oppfylt sine plikter etter lov og forskrift. Her er det spørsmål om reparasjonen tilfredsstiller vilkårenes krav, som er noe annet og derfor faller utenfor § 21-1. Utgangspunktet er at den som fremsetter en påstand, har bevisbyrden for at den er korrekt. Det er derfor sikrede som har bevisbyrden for en påstand om reparasjonen ikke tilfredsstiller vilkårenes krav.

Sikrede anfører at han måtte foreta tilleggsreparasjoner pålydende kr 84 431 og viser til en takstrapport fra D, samt e-post fra skadevolders forsikringsforetak Van Aymeide Norway AS.

Den vedlagte takstrapporten fra D har ingen informasjon om hva kostnadene på kr 84 431 knytter seg til. Verkstedet har dessuten uttalt seg om at det ikke har vurdert hva reparasjonskostnadene skyldes. Det har også presisert at taksten ble utarbeidet som et "pristilbud på hva det ville komme på å reparere skadene som ble beskrevet av bileier", og videre "Dette er rett og slett et tilbud på å skifte/reparere de punktene Bileier ønsket reparert/Skiftet". Taksten dokumenterer derfor ikke at tilleggskostnadene knytter seg til påkjørselen, eller at B ikke utbedret kjøretøyet tilstrekkelig.

Vurderingen fra skadevolders ansvarsforetak (Van Aymeyde Norway AS) om at kjøretøyet burde vært kondemnert har ingen betydning for denne saken. Foretakets forpliktelser følger av forsikringsavtalen uavhengig av hva ansvarsforsikringen måtte mene. Avtalen gir ikke grunnlag for at foretaket var forpliktet til å utbetale et kontantoppgjør og kondemnere kjøretøyet, slik skadevolders ansvarsforetak synes å hevde.

Etter dette kan nemnda ikke se at sikrede i tilstrekkelig grad har dokumentert eller sannsynliggjort at de såkalte tilleggskostnadene hadde sammenheng med skaden som oppstod i september 2022.

Sikrede anfører at foretaket lovte å foreta en ny vurdering med bistand fra NAF for å se om reparasjonen var tilstrekkelig utført. Nemnda forstår foretakets tilbud slik at det forutsatte at NAF kunne gjennomføre en slik kontroll. Når NAF ikke kunne gjøre dette, kan ikke foretaket bli ansvarlig for å tilby dette gjennom en annen leverandør. Forsikringsavtalen har ingen bestemmelser om at foretaket har plikt til å iverksette og betale for en slik kontroll. Nemnda mener likevel det er uheldig at foretaket ikke fant en alternativ instans til å foreta slik kontroll når de først hadde lovet det.

Sikrede viser til pliktbrudd etter fal. § 1-5. Nemnda kan ikke se at slike pliktbrudd er sannsynliggjort. Fal. § 6-1, som sikrede viser til, er fraveket gjennom vilkårene, og nemnda kan ikke se at det er sannsynliggjort brudd på forsikringsvilkårene. Fal. § 11-1 gjelder personforsikring og er ikke relevant i denne saken. Det er heller ikke fremlagt informasjon som tilsier at foretaket har brutt sine plikter etter den parallelle bestemmelsen i lovens del om skadeforsikring, § 3-1.

Foretaket har etter det opplyste dekket leiebil i 30 dager i tråd med forsikringsvilkårene i forsikringsavtalen for "Superkasko". Sikrede krever dekket utgifter til leiebil utover 30 dager. Dette har ikke grunnlag i forsikringsavtalen. Et slikt krav må eventuelt rettes mot skadevolders ansvarsforetak, jf. FinKN 2021-189.

Avgjørelsen er enstemmig.

#### **Finansklagenemnda Skades konklusjon**

Foretaket gis medhold.

*Ved behandlingen deltok Trine-Lise Wilhelmsen (leder), Merete Anita Utgård (selskapsrepresentant) og Alexander Venås (forbrukerrepresentant).*